

først og fremmest gælder om at finde dertil egnede Mænd; siden blive vi nok enige om at skabe Embederne, men her er der det Hensyn at tage, at, inden vi saa virkelig dygtige og kvalificerede Mænd til at optage dette Arbejde, maa vi have stillet dem nogenlunde i Udsigt, hvilke Vilkaar de komme til at tjene under, og derfor anbefaler jeg indtrængende at forfaste Vædringsforslaget og at vedtage det foreliggende Forslag.

Ordføreren (C. Hage): Det ærede Medlem for Holbæk Amts 5te Valgkreds synes at sætte megen Pris paa, at jeg skal gentage de Tal, som jeg anførte ved anden Behandling. Det skal jeg da tjene ham i. Jeg fremhævede forleden, at Udgifterne til Konsulatvæsenet efter det foreliggende Forslag foreløbig ikke maa overstige 150,000 Kr. Udgifterne i de nærmest foregaaende Aar have været dels den Sum, som Konsulerne have optrævet direkte af Skibene i Form af Konsulatafgift, dels den Sum, som Statskassen har ydet dem i Erstatning for det Indtægstab, som var en Folge af den Nedjættelse i Konsulatafgifter, som blev vedtaget i 1888. I Eft. i det sidste Aar, for hvilket der foreligger Oplysninger, nemlig 1891, vare Konsulatafgifterne omtrent 137,000 Kr. I samme Aar blev der — saa vidt det kan ses af Statsregnskabet — udbetalt Konsulerne i Indemmet omtrent 30,000 Kr., saaledes at den samlede Udgift til Konsulerne kan anslaaes at have været i de nærmest foregaaende Aar mellem 160,000 og 170,000 Kr. Naar vi nu fastsætte 150,000 Kr. som Maksimum, er dette altsaa en Nedgang i den samlede Udgift i Sammenligning med, hvad denne hidtil har været. Da nu det ærede Medlem for Holbæk Amts 5te Valgkreds forleden bemærkede, at efter hans Opfattelse havde Ugiften til Konsulerne kun været 132,000 Kr., hvilket er det Beløb, Konsulerne gennemsnitlig i de sidste Aar have optrævet af Skibene gennem Konsulatafgiften, gjorde jeg ham opmærksom paa, at han glemte det Beløb, som Statskassen har udbetalt i Tillæg her ud over. Hertil svarer nu det ærede Medlem i Dag omtrent som saa, at, naar man trækker de 30,000 Kr. fra, bliver Summen 30,000 Kr. mindre. Det er en Beregning, hvis Rigtighed jeg ikke bestrider, men hvis Interesje er mig noget uklar. — Naar det ærede Medlem gør gældende, at man i 1888 gif ud fra, at denne Erstatning kun skulde betales i 3 Aar, saa er det rigtigt; men det er Tinget vel bekendt, at Udenrigsministeren som i Fjor og erklærede, at det var ham umuligt at lade Konsulerne nøjes med den Indtægt, de

fik igennem den reducerede Konsulatafgift, og at han derfor maatte have Bemyndigelse til freindeles at lade Statskassen udbetale Indemmet. Denne Bemyndigelse fik han for Aaret i Fjor ved Lov af 15de Januar 1892. Ved Udgangen af forrige Aar stod da Ministeren atter uden Bemyndigelse til vedblivende at udbetale den nævnte Erstatning, og han fremkom da i December Maaned f. N. med et Forslag om en delvis Forhøjelse af Konsulatafgifterne, eftersom han ikke kunde komme ud af det alene med de Konsulatafgifter, der vare bleve bestemte ved Loven af 1888. Resultatet af vore Overvejelser er nu blevet det, at vi mene at kunne tilbyde Ministeren 150,000 Kr. som en rund Sum, og dette Beløb har han erklæret at kunne komme ud af det med. Ugiften bliver følgelig 10—20,000 Kr. mindre end, hvad der hidtil ad den ene eller anden Vej faktisk har maattet udredes til vort Konsulatvæsen.

Korsgaard: Jeg skal kun sige til den ærede Ordfører, at jeg kan ikke have nogen Interesje i at saa gentaget Beregninger, som ikke ere rigtige. Den ærede Ordfører kan ikke komme bort fra, at de 30,000 Kr., med hvilke han manøvrerer, er han ikke berettiget til at manøvrere med for Fremtiden. Der blev ved Lov af 1888 bestemt, at disse 30,000 eller rettere 45,000 Kr. kun skulde gives for tre Aar. Der foreligger i Landstingets Forhandlinger om denne Sag en Række meget bestemte Udtalelser om, at det var tilstrækkeligt, og jeg sætter saa meget mere Pris paa Landstingets Forhandlinger om denne Sag, som der i Landstinget sad Mænd med virkelig søbmandsmæssig Indsigt til Behandling af Sagen. Jeg anser det derfor for overflødigt at citere en Række Udtalelser, som ere fremkomne om denne Sag i Landstinget. Jeg vil kun gøre opmærksom paa, at Udenrigsministeren — ikke den nuværende — var enig deri. (Udenrigsministeren [Reedys-Thott]: Maa jeg bede om Ordet?) Han ønskede ganske vist, at han havde beholdt denne Erstatning for bestandig, men Landstinget fandt, det var tilstrækkeligt, at den blev givet paa 3 Aar. Den daværende Udenrigsminister sagde, at han helst havde set, at det skulde gælde, saa længe de daværende Konsuler vare paa Pladsen, men han troede at kunne give efter paa dette Punkt, idet han jo nok haabede, at han skulde saa Konsulpladserne besatte alligevel. Nu gør den ærede Ordfører opmærksom paa, at Udenrigsministeren ønsker de 30,000 Kr. endnu et Aar, da han ellers ikke kunde holde Konsulpladserne besatte,